

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: A.G., narozená ..., bytem ..., zastoupené: Mgr. Martin Zikmund, advokát se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň, proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV), v řízení o žalobě ze dne 20.4.2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2017 č.j. MPSV-2017/82639-915 a o žalobě ze dne 28.6.2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2017 č.j. MPSV-2017/120029-915 o doplatek na bydlení,*

t a k t o :

- I. Žaloby se z a m í t a j í .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně advokátovi Mgr. Martinu Zikmundovi se p ř i z n á v á odměna ve výši 6.292,-Kč, která mu bude vyplacena ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Plzni na číslo účtu: 8338338339/0800, VS: 012413.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*), a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Dne 21.4.2017 obdržel zdejší soud podání žalobkyně ze dne 20.4.2017, z jehož obsahu bylo zřejmé, že chce podat žalobu proti rozhodnutí o příspěvek na bydlení, ale připojena byla kopie rozhodnutí *Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Karlových Varech, KP* (kontaktní pracoviště) Sokolov (Chodov), dále jen *ÚP*, ze dne 24.3.2017 č.j.: 10225/2017/CHD o přiznání dávky mimořádná okamžitá pomoc na úhradu nezbytného jednorázového výdaje ve výši 49,-Kč žalobkyni; současně požádala o ustanovení zástupce. Jelikož podání žalobkyně ze dne 20.4.2017 bylo značně nesrozumitelné a téměř nečitelné, byla žalobkyně vyzvána k odstranění jeho vad a následně opakovaně předvolána k výsledku k dožádanému Okresnímu soudu v Sokolově, kam se ovšem nedostavila a trvala na předvolání ke Krajskému soudu v Plzni. V mezidobí zaslala soudu řadu dalších nejasných a nesrozumitelných podání, navíc velmi často nečitelných, kdy neuvedla pouze skutečnosti vztahující se ke konkrétní věci ale i zcela nesouvisející věci, neboť tím, že má potřebu se o nich zmiňovat, se stávají její podání naprosto nepřehlednými, nesrozumitelnými a zcela zbytečně tím zatěžuje všechny zúčastněné. V té době byla věc vedena pod sp. zn. Na 9/2017.

Dne 29.6.2017 byla zdejšímu soudu doručena další podání žalobkyně ze dne 28.6.2017 (mimo jiné i adresované předsedovi zdejšího soudu), přičemž z obsahu jednoho podání je zřejmé, že se jedná o žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2017 č.j. MPSV-120029-915 týkající se doplatku na bydlení.

Dne 28.7.2017 bylo soudu doručeno vyplněné „Prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ i listiny prokazující příjmy a výdaje žalobkyně, připojeny byly kromě jiného i kopie rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2017 a 5.6.2017. Dále dne 1.8.2017 byly soudu doručeny s podáním žalobkyně ze dne 31.7.2017 i kopie dalších listin, mezi nimi i rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2017 č.j. MPSV-2017/120029-915 a rozhodnutí ÚP ze dne 24.1.2017 č.j.: 2238/2017/CHD. Dne 30.8.2017 kromě dalšího podání ze dne 29.8.2017 žalobkyně zaslala i kopii rozhodnutí ÚP ze dne 13.7.2017 č.j.: 18601/2017/CHD, jímž jí byla odejmuta dávka doplatek na bydlení ode dne 1.6.2017.

Při výsledku u zdejšího soudu dne 14.9.2017 žalobkyně po řádném poučení vysvětlila, že k Okresnímu soudu v Sokolově se k výsledku nedostavila z důvodu pracovní neschopnosti a sdělila mimo jiné, že chce podat žalobu proti rozhodnutím žalovaného ze dne 13.4.2017 č.j. MPSV-2017/82639-915 a ze dne 6.6.2017 č.j. MPSV-2017/120029-915 o doplatku na bydlení i ze dne 5.6.2017 č.j. MPSV-2017/119290-915. Také uvedla, že nepobírá žádný důchod, chtěla si podat žádost o invalidní důchod, ale žádný formulář na žádost o něj jí na okresní správě sociálního zabezpečení (dále jen *OSSZ*) nedali.

Následně dle pokynu soudkyně ze dne 17.10.2017 byla žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 5.6.2017 č.j. MPSV-2017/119290-915 převedena do rejstříku Ad a dále vedena pod sp. zn. 16Ad 87/2017 a rovněž byly převedeny i žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 13.4.2017 č.j.: MPSV-2017/82639-915 a ze dne 6.6.2017 č.j. MPSV-2017/120029-915 a dále vedeny pod sp. zn. 16Ad 88/2017, jelikož se týkaly týchž účastníků i stejné dávky.

Pravomocným usnesením ze dne 20.10.2018 č.j. 16Ad 88/2017-97 byl v této věci zástupcem žalobkyně ustanoven advokát Mgr. Martin Zikmund, který poté k výzvě soudu dne 20.11.2017 doplnil podané žaloby žalobkyně shora uvedené. Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2017 bylo namítáno zejména nesprávné právní posouzení, když dle žalobkyně jí vznikl nárok na doplatek na bydlení; dále neúplná skutková zjištění ohledně odůvodněných

nákladů na bydlení, protože nebylo přihlédnuto k platbám poplatků SIPO 22 Kč, složenek energie 34 Kč a bytu 29 Kč, nebyly zohledněny náklady na úklid, přičemž žalobkyně má za to, že tyto platby s bydlením souvisí a jedná se o platby, které je nutné do odůvodněných nákladů na bydlení zahrnout. Rovněž bylo namítáno, že dle § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen **zákon**), lze úhrady spotřeby energií v odůvodněných případech navýšit až o 10 %, kdy za odůvodněný případ se považuje zejména dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav a z jejích podání a obsahu spisu je evidentní, že se potýká s nepříznivým zdravotním stavem a dlouhodobě špatnou sociální situací, je v důchodovém věku, což její situaci výrazně zhoršuje a pobývá v oblasti s častějším výskytem sociálně patologických jevů, proto jí započítávané úhrady spotřeby energií měly být zvýšeny o 10%. Dále namítala, že jí správní orgán neustanovil opatrovníka, ač pro to byly důvody, jelikož z jejích samostatných podání, jsou dány pochybnosti o tom, zda měla v uvedeném řízení plnou procesní způsobilost a zda jí s ohledem na ustanovení § 32 odst. 2 *správního řádu* (zákon č. 500/2004 Sb., dále jen **s.ř.** či **správní řád**), neměl být ustanoven opatrovník; pokud však v řízení opatrovníka neměla, ač jej mít měla, jedná se závažnou procesní vadu mající vliv na zákonnost rozhodnutí. Také namítala neurčitost odůvodnění a jeho nepřezkoumatelnost, neboť v něm nejsou jednoznačně uvedeny důkazy, z nichž odvolací správní orgán učinil své závěry. Jsou sice uvedeny částky odůvodněných nákladů na bydlení, nejsou však uvedeny doklady, z nichž při určení výše částek správní orgány vycházely.

Proti *rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2017* žalobkyně zejména namítala nesprávné právní posouzení a nezákonnost, čímž byla zkrácena na svých právech, jelikož její odvolání bylo včasné, neboť dne 28.4.2017 odeslala odvolání poštou, což uvedla v jednom ze svých podání. Dále je otázkou, zda bylo rozhodnutí vůbec řádně doručeno, když jsou dány pochybnosti o tom, zda měla v uvedeném řízení plnou procesní způsobilost a zda jí s ohledem na ustanovení § 32 odst. 2 s.ř. neměl být ustanoven opatrovník. Pokud bylo navíc odvolání zamítnuto jako opožděné, mělo dojít dle § 92 odst. 1 s.ř. k posouzení, zda ve věci nejsou předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Závěrem bylo navrženo, aby soud napadená rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2017 č.j. MPSV-2017/82639-915 a ze dne 6.6.2017 č.j. MPSV-2017/120029-915 zrušil a věc vrátil žalovanému k novému řízení.

Napadeným *rozhodnutím ze dne 13.4.2017 č.j. MPSV-2017/82639-915* žalovaný dle § 90 odst. 5 s.ř. zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ÚP ze dne 24.1.2017 č.j. 2238/2017/CHD a uvedené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění bylo uvedeno, že rozhodnutím ze dne 24.1.2017 ÚP žalobkyni nepřiznal dávku doplatek na bydlení (dále jen **doplatek**) na základě žádosti ze dne 1.8.2016. Dále byl mimo jiné popsán průběh řízení, kdy po vydání rozhodnutí ÚP ze dne 9.9.2016, jímž žalobkyni doplatek nebyl přiznán, a po podání jejího odvolání, odvolací orgán, tj. žalovaný, zrušil svým rozhodnutím ze dne 30.11.2016 č.j. MPSV-2016/255939-915 rozhodnutí ÚP a věc mu vrátil k novému projednání – žalobkyně tedy byla vyzooměna o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním v souladu s § 36 odst. 3 s.ř. a poté dne 6.2.2017 vydal ÚP (tj. vypravil) rozhodnutí ze dne 24.1.2017. Proti rozhodnutí ze dne 24.1.2017 podala žalobkyně včasné odvolání, v němž nesouhlasila s tím, že jí do odůvodněných nákladů na bydlení nejsou zahrnovány poplatky SIPO /účet 20 Kč/ 22 Kč, kdy účet nemůže pro průtahy spíše používat, a dále složeny energie 34 Kč, byt 29 Kč. Žalovaný citoval § 2 odst. 2 písm. b) zákona, dále § 33 odst. 1 písm. a) (*podmínky nároku na doplatek*) i § 34 písm. a), b), i c) (*do odůvodněných nákladů na bydlení se započítává nájemné či obdobné náklady spojené s vlastnickou formou bydlení, pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu a úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií*) zákona, když výše doplatku na bydlení (§ 35 písm. a) zákona) za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení, sníženou o příspěvek na

bydlení vyplacený v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci, a částkou, o kterou příjem osoby (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osoby. Dále bylo uvedeno, že ÚP při vydání rozhodnutí o nepřiznání dávky doplatek na bydlení ode dne 1.8.2016 vycházel z odůvodněných nákladů na bydlení žalobkyně: fond oprav ve výši 368 Kč; služby spojené s užíváním bytu 1 298 Kč; záloha na spotřebu elektřiny v měsíční výši 350 Kč; úhrada komunálního odpadu 1x za 6 měsíců ve výši 332 Kč, měsíční podíl tedy ve výši 55 Kč, celkem odůvodněné náklady na bydlení činily 2 071 Kč, tudíž odůvodněné náklady na bydlení byly stanoveny v souladu se zákonem. Žalobkyni dle aplikačního programu náležely s přihlédnutím k tomu, že se jednalo o výplatu příspěvku na bydlení v měsíci červenci 2016 (aktuálním kalendářním měsícem srpen 2016), další dávky – příspěvek na živobytí 3 410 Kč a příspěvek na bydlení 2 271 Kč (příjmy v nulové výši). Uveden byl rovněž výpočet ohledně nároku na doplatek: $(2\,071\text{ Kč} - 2\,271\text{ Kč}) - (0\text{ Kč} + 3\,410\text{ Kč} - 3\,410\text{ Kč}) = \text{záporná částka (odůvodněné náklady na bydlení} - \text{příspěvek na bydlení)} - (\text{příjmy} + \text{příspěvek na živobytí} - \text{částka živobytí osoby})$.

K odvolacím námitkám žalobkyně vztahujícím se k rozhodnutí ÚP ze dne 24.1.2017 žalovaný uvedl, že v řízení bylo rozhodnuto bez zbytečných průtahů; dávka příspěvek na bydlení byla započtena ve výši 2 271 Kč, neboť právě v této výši byla v měsíci červenci 2016 vyplacena, což žalovaný zkontroloval taktéž v aplikačním programu automatizovaného zpracování údajů dávek státní sociální podpory, tudíž zápočet výše dávky příspěvek na bydlení byl proveden v souladu s § 35 zákona. Odůvodněné náklady na bydlení byly ze strany ÚP započteny v souladu s § 34 zákona a k nezapočtení „poplatků SIPO /účet 20 Kč/ 22 Kč nebo složenek energie 34 Kč, byt 29 Kč“ odvolací správní orgán sdělil, že tyto poplatky nejsou v souladu s § 34 zákona přímo ze zákona započitatelnými odůvodněnými náklady na bydlení a ÚP je nepovažoval za odůvodněné náklady na bydlení (v rámci služeb spojených s užíváním bytu) ani za použití tzv. správního uvážení. Rovněž bylo uvedeno, že dle § 38 odst. 3 zákona dávka, na kterou vzniká nárok splněním podmínek stanovených zákonem, náleží osobě od prvního dne kalendářního měsíce, v němž bylo zahájeno řízení o přiznání dávky, pokud v něm osoba zároveň splnila všechny podmínky pro přiznání nároku na dávku, jinak od prvního dne kalendářního měsíce, kdy výše uvedené podmínky splnila. Na základě uvedeného vzhledem k faktu, že žalobkyně požádala o dávku dne 1.8.2016, mohla by být tato přiznána pouze od 1.8.2016, případně od pozdějšího data, nikoli však od měsíce července 2016. Na základě shora uvedeného žalovaný rozhodl o zamítnutí odvolání žalobkyně.

Napadeným rozhodnutím ze dne 6.6.2017 č.j. MPSV-2017/120029-915 žalovaný zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ÚP ze dne 29.3.2017 č.j. 10625/2017/CHD, kterým jí byla přiznána dávka doplatek na bydlení ve výši 456 Kč měsíčně od března 2017. Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 6.6.2017 vyplývá, že žalobkyně dne 3.3.2017 požádala o předmětný doplatek, čemuž bylo vyhověno rozhodnutím ÚP ze dne 29.3.2017 vydaného (vypraveného) dne 6.4.2017, které jí bylo doručeno dne 13.4.2017. Součástí rozhodnutí ÚP bylo i poučení, že proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu práce a sociálních věcí prostřednictvím ÚP, který rozhodnutí vydal. Proti rozhodnutí ÚP podala žalobkyně odvolání dne 2.5.2017, avšak rozhodnutí nabylo právní moci dne 29.4.2017, proto bylo její odvolání vyhodnoceno jakožto opožděné.

Dne 6.2.2018 byl zdejšímu soudu doručen správní spis žalovaného vedený v této věci, z něhož soud zjistil následující skutečnosti:

Rozhodnutí ÚP ze dne 24.1.2017 bylo dle založené doručanky doručeno žalobkyni dne 20.2.2017 a odvolání proti němu ze dne 6.3.2017 bylo doručeno ÚP dne 6.3.2017 (jelikož není uvedené odvolání přeloženo a není připojena ani obálka, lze důvodně předpokládat, že

bylo doručeno osobně). Napadené rozhodnutí ze dne 13.4.2017 vypravené dne 6.4.2017 bylo žalobkyni dle založené doručky doručeno dne 28.4.2017.

Rozhodnutí ÚP ze dne 29.3.2017 bylo žalobkyni dle založené doručky doručeno dne 13.4.2017 a takřka nečitelné odvolání proti němu ze dne 28.4.2017 bylo doručeno ÚP dne 2.5.2017, není připojena žádná obálka a písemnost nevykazuje znaky přeložení za účelem přepravy v obálce prostřednictvím České pošty. V odvolání žalobkyně zmateně vysvětlovala, proč podala odvolání – její žádost ze dne 3.3.2017 nebyla dle ní vyřízena v řádném termínu a také požadovala změnu v započítávání nákladů na bydlení; dále bylo uvedeno žalobkyni na druhé straně odvolání (adresa: MPSV, Karlovarský kraj, Závodní 379/84 A, 360 06 Karlovy Vary, ÚP ČR-KP Sokolov, ved. Jar. P., ...), že v pátek 28.4.2017 v 10.00 hod. p. P. (poznámka soudu: pracovník ÚP) odmítl vyřizovat záležitosti, beztaktně chování raději nekomentuje, obvykle způsobí povyk, aby nemusel nic vyřizovat, nerespektuje odvolací lhůty aj. ... doklady zasílám Vám. Napadené rozhodnutí ze dne 6.6.2017 vypravené dne 9.6.2017 bylo žalobkyni dle založené doručky doručeno dne 22.6.2017.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 14.2.2018 k žalobě souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto o věci samé bez nařízení jednání a navrhl závěrem, aby soud žaloby proti jejich rozhodnutím ze dne 13.4.2017 i 6.6.2017 zamítl v plném rozsahu, protože obě rozhodnutí byla vydána v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno uvedená rozhodnutí zrušit. Žádnou z námitek uvedených v žalobách žalovaný neuznal důvodnou a rovněž konstatoval, že po vydání rozhodnutí ze dne 6.6.2017 následně zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového řízení, avšak neshledal předpoklady pro uvedený postup, zaslal žalobkyni sdělení, které převzala dne 17.7.2017.

Ohledně rozhodnutí ze dne 13.4.2017 bylo uvedeno, že při hodnocení nároku na dávku doplatek na bydlení (žádost ze dne 1.8.2016) byly vyhodnoceny odůvodněné náklady na bydlení ve výši skutečných nákladů doložených žalobkyni, tedy v maximální možné výši; v odůvodněných nákladech na bydlení byly zahrnuty veškeré položky z evidenčního listu vlastníka bytu, tedy žalobkyně, a to v plné výši, tedy i položka úklidu, tudíž sdělení žalobkyně o nezohlednění nákladů na úklid (náklady započteny ve výši 40Kč), není v souladu se skutečností. Dále byla zohledněna záloha na spotřebu elektřiny v plné výši a i poměrná část připadající na jeden kalendářní měsíc týkající se úhrady za odvoz tuhého komunálního odpadu. Rovněž žalovaný konstatoval, že ustanovení § 34 písm. b) zákona demonstrativně vyjmenovává jednotlivé položky služeb spojených s užíváním bytu, dále je možné zohlednit další prokazatelné a nezbytné služby spojené s bydlením, avšak platby poplatků SIPO Kč 22,-, složenek za energie Kč 34,- a bytu Kč 29,- nejsou prokazatelné za nezbytné služby spojené s bydlením, když se nejedná vůbec o služby spojené s užíváním bytu. K další námitce žalobkyně bylo uvedeno, že navýšení v místě obvyklé ve věci úhrad prokazatelné nezbytné spotřeby energií až o 10% je možné pouze na základě doložení tiskopisu vyplněného lékařem (tiskopis je k dispozici na ÚP a v elektronické podobě na webových stránkách žalovaného) ze strany osoby v hmotné nouzi, ten však není součástí spisové dokumentace vedené ve věci dávky doplatek na bydlení. Vzhledem k faktu, že žalobkyně má stanovenou výši zálohy na spotřebu elektřiny v částce Kč 350,- a v této výši je zohledněna v odůvodněných nákladech na bydlení, nemělo by navýšení výše v místě obvyklé až o 10% žádný vliv na výši odůvodněných nákladů na bydlení. Odůvodněné náklady na bydlení v části záloh na spotřebu elektřiny jsou stanoveny v maximální možné výši, tedy v té, kterou má žalobkyně hradit. Také bylo podotknuto, že žalovaný prostřednictvím opakujících se dávek pomoci v hmotné nouzi pomáhá žalobkyni, která je dlouhodobým příjemcem těchto dávek, zajišťovat v souladu s § 1 odst. 1 zákona základní životní podmínky. K neustanovení opatrovníka žalovaný s odkazem na § 32 odst. 2 písm. a) - i) s.r. uvedl, že žalobkyně byla doposud schopna v řízení samostatně jednat, což je zřejmé z faktu, že osobně uplatňuje nároky na dávky z nepojistných

sociálních dávkových systémů, dokládá vše potřebné pro vyhodnocení nároku a výše dávek, dále napadá správní rozhodnutí řádnými opravnými prostředky, podala správní žalobu, takže to není třeba ani pro hájení práv žalobkyně; navíc správní orgán nemá k dispozici odborný lékařský posudek, že by u žalobkyně šlo o přechodnou duševní poruchu, která by jí bránila v řízení samostatně jednat. K neurčitosti odůvodnění a nepřezkoumatelnosti žalovaný konstatoval, že v odůvodnění rozhodnutí je zcela zřejmé, z jakých konkrétních pokladů bylo vycházeno (evidenční list vlastníka bytu, tj. žalobkyně), neboť jsou tam vyjmenovány.

K rozhodnutí ze dne 6.6.2017 bylo žalovaným uvedeno, že v této věci není součástí spisové dokumentace obálka, přitom je-li odvolání podáno prostřednictvím doručovatele poštovních služeb, je samozřejmostí, že součástí spisové dokumentace je i založená obálka, kterou bylo odvolání zasláno (právě i z důvodu kontroly data podání odvolání pro dodržení postupu dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) s.ř.). Písemné sdělení žalobkyně č. j. MPSV-2017/175918 doručené dne 24.8.2017, nepovažuje za jasné vyjádření názoru, že se jednalo v uvedeném případě o včasné podané odvolání. Dále bylo žalovaným konstatováno, že po vydání rozhodnutí ze dne 6.6.2017 následně zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, ale vzhledem k tomu, že neshledal předpoklady pro uvedený postup, zaslal žalobkyni sdělení č. j. MPSV-2017/138836-915 ze dne 29.6.2017, které převzala dne 17.7.2017.

V podání ze dne 12.3.2018 žalobkyně sdělila v reakci na vyjádření žalovaného, že souhlasí s rozhodnutím ve věci samé bez nařízení jednání a setrvala na svých názorech vyjádřených dne 20.11.2017 v doplnění žalob i na zrušení napadených rozhodnutí a požadovala přiznání náhrady nákladů řízení spočívajících v paušální náhradě hotových výdajů (režijní paušál) ve výši 300 Kč za každý jednotlivý právní úkon jí učiněný. Zdůraznila, že je nutné zohlednit skutečnost, že služby nelze z její strany hradit jiným způsobem, proto i náklady na úhradu služeb musí být v doplatku na bydlení zohledněny. Rovněž tak není správní orgán omezen pouze náklady, které jsou uvedeny v evidenčním listu, a pokud tyto další výdaje v potaz nevzal, zatížil řízení vadou /např. prokázané zvýšené výdaje na úklid apod./ Výhradu, že jí správní orgán neustanovil opatrovníka, ač jej v řízení mít měla, považuje rovněž za oprávněnou, když potřeba opatrovníka vyplývá ze samotných jejích podání a lékařský posudek může být vypracován i v průběhu řízení, avšak ona zjevně splňuje důvody pro ustanovení opatrovníka i z důvodů dle § 32 odst. 2 správního řádu písm. a) /nedostatek plné procesní způsobilosti/. Dále bylo uvedeno, že žalobu rozšířila přímo u soudu dne 14.9.2017, kdy žalobu vzhledem k žádosti o ustanovení zástupce lze považovat za včasnou. Také má za to, že dostavila - li se včas ke správnímu orgánu prvního stupně a sdělila své rozhodnutí podat proti konkrétnímu rozhodnutí odvolání, přičemž o uvedeném byl sepsán záznam (protokol), bylo odvolání podáno včas, a to i přestože bylo doplněno až následně dne 2.5.2017 (nejbližší pracovní den). Nadto již žalobkyně učinila podání, ze kterého by při jejím specifickém způsobu vyjadřování mohlo být dovozeno, že podává opravný prostředek proti aktuálnímu rozhodnutí. Součástí podání bylo uvedeno, že ustanovený zástupce požaduje přiznat odměnu v celkové výši 6.292,-Kč za 4 úkony právní služby.

Následně žalovaný v podání ze dne 27.3.2018 zdůraznil, že k platbám poplatků SIPO Kč 22,-, složenek energie Kč 34,- a bytu Kč 29,- nelze při postupu dle § 34 zákona při stanovení odůvodněných nákladů na bydlení přihlížet, neboť není prokazatelné, že tyto platby byly uskutečněny za nezbytné služby spojené s bydlením, proto se nejedná o služby spojené s užíváním bytu dle § 34 odst. b) zákona. Ohledně neustanovení opatrovníka žalobkyni i opožděného podání žalobkyně bylo setrváno na názoru obsaženém ve vyjádření ze dne 14.2.2018.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. *ve věcech pomoci v hmotné nouzi rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

V rámci přezkumného řízení vychází soud z ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., tj. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a v rozsahu žalobních námitek se vyjádřil k tomu, zda v době rozhodování správního orgánu byly splněny podmínky řízení, tj. zjištěny všechny potřebné skutečnosti a odpovídajícím způsobem vyhodnoceny dle platného práva a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

V § 33 odst. 1 písm. a) zákona je stanoveno, že nárok na doplatek na bydlení má vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu byl příjem vlastníka bytu nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby (§ 24).

Podle § 34 odst. 1 písm. a) až c) zákona do odůvodněných nákladů na bydlení se započítávají

a) nájemné, popřípadě obdobné náklady spojené s vlastnickou nebo družstevní formou bydlení nebo obdobné náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení; nájemným nebo obdobnými náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení se rozumí nájemné hrazené v nájemních bytech, a to až do výše, která je v místě obvyklá; obdobnými náklady spojenými s vlastnickou nebo družstevní formou bydlení se rozumí výše prokazatelných nákladů, maximálně však do výše nákladů uvedených v zákoně o státní sociální podpoře 63),

b) pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu, maximálně však do výše, která je v místě obvyklá; úhradou služeb bezprostředně spojených s užíváním bytu se rozumí úhrada za ústřední (dálkové) vytápění a za dodávku teplé vody, za úklid společných prostor v domě, za užívání výtahu, za dodávku vody z vodovodů a vodáren, za odvádění odpadních vod kanalizacemi, za osvětlení společných prostor v domě, za odvoz tuhého komunálního odpadu, za vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou, popřípadě další prokazatelné a nezbytné služby související s bydlením,

c) úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií; úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií se rozumí úhrada dodávky a spotřeby elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv, a to ve výši, která je v místě obvyklá; výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií se stanoví jako průměrná cena za dodávku energií pro bytovou jednotku určité velikosti podle sdělení příslušných dodavatelů těchto energií, nejvýše však ve výši skutečných úhrad; v odůvodněných případech lze navýšit takto zjištěné částky až o 10 %; za odůvodněný případ se považuje zejména dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav.

Dle § 35 písm. a) zákona výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení, sníženou o příspěvek na bydlení¹²⁾ vyplacený v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci, a částkou,

o kterou příjem osoby (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osoby.

V § 38 odst. 1, 3 zákona je stanoveno, že nárok na příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem. Dávka, na kterou vzniká nárok splněním podmínek stanovených tímto zákonem (odstavec 1), náleží osobě od prvního dne kalendářního měsíce, v němž bylo zahájeno řízení o přiznání dávky, pokud v něm osoba zároveň splnila všechny podmínky pro přiznání nároku na dávku, jinak od prvního dne kalendářního měsíce, kdy výše uvedené podmínky splnila.

V této věci *rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání*, když s tímto postupem souhlasili žalovaný i žalobkyně, jak uvedeno shora.

Podanými žalobami shora uvedenými v této věci se z důvodů v nich uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadených rozhodnutí MPSV ze dne 13.4. a 6.6.2017. Soud z níže uvedených důvodů s ohledem na všechny zjištěné skutečnosti shledal, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadených rozhodnutí, má oporu ve spisu a nevyžaduje žádné doplnění, nejedná se ani o nesprávné posouzení věci, nebyla shledána neurčitost odůvodnění a ani nepřezkoumatelnost, rovněž nebylo shledáno, že by byly dány důvody pro ustanovení opatrovníka žalobkyni správním orgánem, proto *nebyla shledána důvodnou žaloba ze dne 20.4.2017 ani ze dne 28.6.2017*.

Žalobkyně totiž dle názoru soudu neprokázala, ač je přesvědčena o opaku, že by žalovaný postupoval v rozporu se zákonem či správním řádem ohledně napadených rozhodnutí ze dne 13.4.2017 a 6.6.2017, přičemž neznamena, pokud není rozhodnutí žalovaného podle představ žalobkyně, že je takové rozhodnutí nesprávné, nepřezkoumatelné či dokonce v rozporu se zákonem. Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona je žalobkyně osobou nacházející se v hmotné nouzi, která užívá vlastní byt a při splnění zákonných podmínek je jí přiznán i doplatek na bydlení (viz rozhodnutí ÚP ze dne 29.3.2017, jímž jí byla přiznána dávka doplatek na bydlení ve výši 456 Kč měsíčně od března 2017) a při nesplnění zákonných podmínek předmětný doplatek není přiznán (viz rozhodnutí ÚP ze dne 24.1.2017, kterým jí nebyla přiznána dávka doplatek na bydlení na základě žádosti ze dne 1.8.2016). Pokud není požadovaný doplatek přiznán, má samozřejmě žalobkyně možnost podat novou žádost, což jí je nepochybně známo, jak dokazuje i její žádost o tuto dávku ze dne 3.3.2017.

Ohledně napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2017 soud nezjistil žádné pochybení ze strany žalovaného, když vyšel z dostatečně zjištěného skutkového stavu, jelikož měl k dispozici všechny potřebné informace o výši příjmů žalobkyně, přičemž se jedná pouze o dávky přiznané a vyplácené ÚP, i o výši odůvodněných nákladů na bydlení. I přes názor žalobkyně, že do těchto nákladů je nutno započítat i částky jí namítané v celkové výši 85,-Kč (22+34+29) za úhradu SIPO a složenek, neboť je musí uhradit, je názor soudu shodný s názorem žalovaného, neboť ze shora citovaného § 34 odst. 1 písm. a) až c) zákona zcela jednoznačně vyplývá, že tyto položky započítat nelze. Tudíž žalobkyní uplatněné námitky o nesprávném právním posouzení a neúplném skutkovém zjištění nebyly ani soudem shledány důvodnými, když soud shledal odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného i řízení jemu předcházející jako souladné s platnou právní úpravou a v podrobnostech na ně pro stručnost odkazuje. Pokud se týká žalobkyní uplatněné námitky v žalobě ohledně toho, že jí nebyl ustanoven opatrovník ve správním řízení s ohledem na obsah jejích samostatných podání, musí soud konstatovat, že tuto námitku uplatnila až v žalobě, nikoli v odvolání ze dne 6.3.2017 proti rozhodnutí ÚP (ze dne 24.1.2017), tudíž žalovaný neměl ani možnost se k ní

vyjádřit v rozhodnutí ze dne 13.4.2017. S ohledem na znění § 32 odst. 2 písm. a) až i) s.ř. by v případě žalobkyně připadalo v úvahu jediné použití písm. g) v němž je uvedeno, že správní orgán ustanoví opatrovníka osobám stíženým přechodnou duševní poruchou, která jim brání samostatně v řízení jednat, je-li to nezbytné k hájení jejich práv; v těchto případech správní orgán rozhoduje na základě odborného lékařského posudku. Žalobkyně však ani v řízení před správními orgány (ÚP a žalovaný) ani v řízení před soudem nedoložila ani lékařskou zprávu natož odborný lékařský posudek, z nichž by bylo zjistitelné, že je stížena přechodnou duševní poruchou. Z uvedeného je tedy zcela zřejmé, že tato námitka není důvodná. Důvodná není ani námitka ohledně neurčitosti odůvodnění a nepřezkoumatelnosti, jelikož obsah odůvodnění rozhodnutí je naprosto srozumitelný tomu, kdo jeho obsah hodlá pochopit, neboť obsahuje všechny podklady, na jejichž základě bylo rozhodnuto, a žalobkyně nepředložila v řízení o odvolání ani v řízení před soudem žádné další doklady, jejichž potřeba by byla nezbytná pro rozhodnutí žalovaného a které by neměl k dispozici před vydáním rozhodnutí.

Soud neshledal ani ohledně napadeného rozhodnutí ze dne 6.6.2017, že by před či při jeho vydání se žalovaný dopustil takového pochybení, které by bylo způsobilé k tomu, aby jej soud zrušil, jak požadovala žalobkyně. Nesprávné právní posouzení žalovaným soud neshledal a to ani ohledně neustanovení opatrovníka žalobkyni ve správním řízení z důvodů uvedených shora ve vztahu k rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2017, jelikož se jedná o stejný případ. Žalobkyně dle názoru soudu neprokázala, že by odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 29.3.2017 podala včas a ani žalovaný neměl k dispozici žádné objektivní podklady, dle nichž by bylo možno na jisto postavit, že se jednalo o včasné odvolání. Necht' je tato situace poučením pro žalobkyni, že se nevyplácí nechávat podání odvolání či jiného opravného prostředku až na poslední dny lhůty, neboť může nastat situace, že pro nečekané překážky dojde k opožděnému podání, což je v její neprospěch, ale pouze díky jejímu jednání. Odůvodnění předmětného rozhodnutí žalovaného je sice stručné, avšak obsahuje všechny nezbytné skutečnosti. V této souvislosti soud podotýká, že není zcela pochopitelné podání odvolání žalobkyni proti rozhodnutí, jímž jí byl přiznán doplatek ve výši 456 Kč měsíčně od března 2017 na základě její žádosti ze dne 3.3.2017, tudíž její žádosti bylo plně vyhověno.

Nad rámec soud ještě připomíná, že ÚP, žalovaný i soud se musí řídit platnou právní úpravou, tudíž nemůže být rozhodováno podle přání žalobkyně např. v tom směru, že by měl být posuzován při rozhodování o dávce příjem v tom kterém měsíci či od kterého měsíce by jí měl být doplatek přiznán a to dle jejího názoru a nikoli podle příslušného právního předpisu. Správní orgány ani soud nejsou rovněž oprávněni domýšlet, co míní účastník svým podáním ústním či písemným, tudíž účastník musí srozumitelně vyjádřit, co svým jednáním míní.

Soud však nepřehlédl určitou nejasnost v obou napadených rozhodnutích, která může vést ke zmatení občanů, jelikož dle § 71 odst. 2 správního řádu vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:", tudíž např. rozhodnutí ÚP ze dne 24.1.2017 bylo vypraveno/vydáno dne 6.2.2017 a o něm jsou uvedeny další informace v odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2017 na straně 3, ačkoliv se jedná o rozhodnutí ze dne 24.1.2017. Dle názoru soudu je vhodnější, aby v případě, že rozhodnutí je vypraveno jiný den, aby bylo v odůvodnění rozhodnutí žalovaného uvedeno, že se jedná o rozhodnutí ze dne vypravené dne, tudíž by bylo zcela jasné, že se jedná o totéž rozhodnutí.

Vzhledem ke všem zjištěným shora uvedeným skutečnostem soudu nezbylo, než žaloby zamítnout jako nedůvodné ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne

žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). Žalobkyně totiž pouze tvrdí, že žalovaný či ÚP pochybily, ale na podporu svých tvrzení nepředložila žádné důkazy.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Pravomocným usnesením ze dne 20.10.2018 č.j. 16Ad 88/2017-97 byl zástupcem žalobkyně ustanoven advokát Mgr. Martin Zikmund. V takovém případě platí odměnu za zastupování a hotové výdaje zástupce stát (§ 35 odst. 9 věta první za středníkem s.ř.s.), proto soud rozhodl, jak je uvedeno ve *výroku III. rozsudku*. Požadovaná odměna zástupce žalobkyně sestává z odměny za 4 úkony právní služby á 1.000,-Kč (příprava a převzetí zastupování, doplnění žaloby, vyjádření ve věci ze dne 22.12.2017 k žádosti Nejvyššího správního soudu ze dne 23.11.2017 a dále dne 12.3.2018 k vyjádření žalovaného), tj. 4.000,-Kč, dále z náhrady hotových výdajů v paušální výši 300,- Kč za úkon, tj. 1.200,-Kč, tedy celkem částka 5.200,-Kč, dle § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., *o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)*, ve znění pozdějších předpisů. Tato částka byla zvýšena o částku 1.092,-Kč (§ 14a odst. 1 advokátního tarifu) odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., *o dani z přidané hodnoty* (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše odměny v tomto řízení tedy činí **6.292,- Kč** a tato částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi z účtu zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 20. prosince 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně